

РЕШЕНИЕ

№ 2399

гр. София, 13.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1678** по описа за **2022** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение от 24. 11. 2021 г. по НАХД № 5992 / 2021 г., Софийски районен съд, НО - 13 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № Р-10-254 / 31. 03. 2021 г., издадено от заместник председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], на основание чл. 221, ал. 8, т. 3, пр. първо, вр. чл. 221, ал. 1, т. 3 ЗППЦК е наложена имуществена санкция в размер на 5 000.00 лв. за нарушение на чл. 100¹, ал. 2, вр. чл. 100т, ал. 1, изр. първо от ЗППЦК.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от [фирма], [населено място] (с предишно наименование К. Г. Е. Фонд), с която се моли същото да бъде отменено поради противоречието му с материалния закон, както и поради маловажност на нарушението.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира разноските по делото за двете съдебни инстанции.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по съществуващото на спора, касационната инстанция намира, че е неоснователна по следните съображения:

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правни констатации на въззивния съд.

Установено е, че [фирма], е публично дружество, вписано под № РГ-05-1449 в регистъра по чл. 30 ал.1 т. 3 ЗКФН. Било констатирано, че [фирма] не е представило в КФН тримесечен консолидиран финансов отчет за дейността на дружеството за първото тримесечие на 2020 г., което в конкретния случай е следвало да стане до 30. 09. 2020 г., вместо което такъв е представен на 12. 10. 2020 г.

На 27. 10. 2020 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение № Р-06-788, като въз основа на него е издадено и процесното НП № Р-10-254 / 31. 03. 2021 г. от заместник- председателя на Комисията за финансов надзор.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Мотивите на въззивното решение съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти, които настоящият състав възприема изцяло.

Касационна инстанция счита, че правилно от страна на районния съд е прието, че не са налице съществени нарушения на процесуалните правила при издаването на АУАН и НП.

Не е налице и нарушение на материалния закон.

В случая касаторът, като задължено лице не е представил пред КФН в срок до 30. 09. 2020 г., финансов отчет за дейността на дружеството за първото тримесечие на 2020 г., което обуславя извод за законосъобразно ангажиране на отговорността му за неизпълнение на предвиденото в задължение.

В същото време, закъснението от 12 дни не сочи за маловажност на нарушението, както се твърди в касационната жалба, именно предвид обществените отношения, които са регламентирани в ЗППЦК. Изискването на закона, за представянето на информация, е за да се даде публичност на тази информация. В тази връзка непредставянето, на финансови отчети, е пречка тази информация да достигне до заинтересованите лица.

Установеното нарушение се характеризира с висока степен на обществена опасност,

тъй като се застрашават правата и законните интереси на всички кредитори на дружеството, както и стабилността и доверието на капиталовия пазар. В този смисъл искането за маловажност на процесното деяние не може да се възприеме.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно, като в същото време решението на районния съд не страда от пороци водещи до неговата отмяна, поради което следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. На основание ал. 5 на същия член, в случаите по ал. 3 и 4 размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град - XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 24. 11. 2021 г. по НАХД № 5992 / 2021 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 13-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за финансов надзор, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.